

- spad Nadleśnictwa Państwowego Międzygórze, położony w miejscowości Międzygórze, w gromadzie Wilkanów, w powiecie bystrzyckim województwa wrocławskiego.
2. W skład rezerwatu wchodzi 81 oddział lasu poddział „a1” według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952-1961 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.
 3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów krajobrazowych najwyższego wodospadu w Sudetach wraz z malowniczym wąwozem potoku Wilczki.
 4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,
 - b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby, wydobywanie skał, minerałów i kamieni oraz dokonywanie jakichkolwiek zmian w ukształtowaniu dna i koryta przepływającego przez rezerwat potoku,
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa nowych urządzeń turystycznych, urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza ścieżkami turystycznymi oraz miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

65

INSTRUKCJA MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17 stycznia 1958 r.

w sprawie organizowania porad technicznych dla budownictwa spółdzielczego i indywidualnego na wsi.

W związku z przepisem § 3 ust. 3 uchwały nr 308 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1957 r. w sprawie zmian w organizacji służby budownictwa wiejskiego i służby architektoniczno-budowlanej w prezydiach rad narodowych (Monitor Polski Nr 69, poz. 421) ustala się zasady oraz szczegółowy zakres poradnictwa i instruowania technicznego spółdzielni, zespołów chłopskich i indywidualnych rolników w zakresie wykonawstwa robót budowlanych i produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych.

§ 1. Instrukcja przeznaczona jest do stosowania przez zarządy architektoniczno-budowlane prezydiów rad narodowych.

§ 2. Z bezpłatnych porad fachowych, określonych w instrukcji, korzystają:

- 1) rolnicze spółdzielnie produkcyjne i członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 2) rolnicy gospodarujący indywidualnie oraz zatrudnieni w państwowych gospodarstwach rolnych,
- 3) zespoły chłopskie, zrzeszenia, komitety, spółdzielnie pracy zrzeszone dla eksploatacji surowca miejscowego, produkcji materiałów lub do wykonania budynków dla swych członków.

§ 3. Z bezpłatnych porad fachowych mogą również korzystać pracownicy państwowi, organizacji społecznych oraz rzemieślnicy pracujący na wsi i dla potrzeb wsi.

§ 4. Szczególną opieką w zakresie poradnictwa należy otoczyć:

- 1) chłopskie zespoły produkcji materiałów budowlanych i budownictwo prowadzone przy zastosowaniu materiałów i surowców pochodzenia miejscowego,
- 2) budowy wzorcowe (przykładowe), które mają stanowić przykład dla budownictwa w danej okolicy,
- 3) budownictwo w nowych osiedlach i wsiach spalonych, wznoszone zgodnie z planami zabudowy,
- 4) budownictwo realizowane w ramach czynów społecznych przy wkładzie środków własnych ludności.

§ 5. Poradnictwo dla budownictwa wiejskiego podejmowane w dostosowaniu do miejscowych warunków — bądź z inicjatywy własnej lub na wniosek zainteresowanych — obejmuje:

- 1) w zakresie lokalizacji i projektów budynków —
 - a) udzielanie wskazówek co do sytuowania budynków na działce zgodnie z przepisami prawa budowlanego i wymaganiami racjonalnej gospodarki rolnej,
 - b) udzielanie budującym porad co do wyboru najwłaściwszego projektu typowego (lub jego adaptacji) i zastosowania materiałów — w zależności od zasobów surowca miejscowego i innych materiałów budowlanych,
 - c) wskazanie źródła zakupu projektów typowych;

- 2) w zakresie zapotrzebowania i nabywania materiałów budowlanych —
- a) pomoc w ustalaniu zapotrzebowania na materiały budowlane — na podstawie wskaźników szacunkowych lub wykazów znajdujących się przy projektach typowych,
 - b) wskazywanie źródeł nabycia materiałów i surowców odpadkowych na terenie powiatu lub na innych terenach w miarę zbierania materiałów informacyjnych,
 - c) informowanie o sposobie składowania, magazynowania i zabezpieczenia przed niszczeniem materiałów budowlanych,
 - d) informowanie o warunkach otrzymania kredytów bankowych na nowe budownictwo i remonty;
- 3) w zakresie produkcji materiałów budowlanych —
- a) udzielanie wskazówek w sprawie sposobu organizowania spółdzielni lub chłopskich zespołów produkcji materiałów budowlanych, ustalania przydatności surowców miejscowych oraz najważniejszych dla danego rejonu asortymentów produkcji materiałów i elementów budowlanych,
 - b) udzielanie wskazówek technicznych w czasie produkcji materiałów i elementów budowlanych, a w szczególności wskazywanie zespołom właściwych proporcji składników potrzebnych do ich produkcji,
 - c) wskazywanie możliwości wykonania elementów budowlanych w terenowych zakładach wytwórczych materiałów budowlanych z surowców powierzonych,
 - d) udzielanie informacji o miejscu i warunkach nabycia lub wypożyczenia maszyn i sprzętu budowlanego,
 - e) organizowanie kursów produkcji materiałów budowlanych;
- 4) w zakresie techniki budowy z materiałów miejscowych, zastępczych i nowych —
- a) poradnictwo techniczne w sprawie stosowania miejscowych i nowych materiałów budowlanych,
 - b) inicjowanie w porozumieniu z właściwymi inwestorami budów wzorcowych (przykładowych) szczególnie z materiałów miejscowych na terenach, gdzie znajdują się dotąd nie wykorzystane zapasy tych materiałów, lub z materiałów nowych i sprawowanie opieki technicznej nad tymi budowami;
- 5) w zakresie szkolenia i propagandy —
- a) współdziałanie z właściwymi instytucjami, organizacjami społecznymi i przedsiębiorstwami terenowymi w organizowaniu szkolenia zawodowego wiejskich rzemieślników budowlanych,
 - b) współudział w organizowaniu pogadek fachowych o budownictwie z zastosowaniem materiałów miejscowych lub nowych,
 - c) inicjowanie lub organizowanie wycieczek na budowy z materiałów miejscowych lub do wytwórni produkujących te materiały,
- d) występowanie z inicjatywą organizacji wystaw (pokazów) budowlanych oraz urządzenia stałej wzorcowej budowlanej,
- e) propagowanie popularnych fachowych wydawnictw z zakresu budownictwa wiejskiego, a w szczególności budownictwa z materiałów miejscowych,
- f) informowanie ludności w drodze wydawania afiszów informujących o obowiązujących warunkach wydawania zezwoleń na budowę, nabycia projektów typowych, otrzymania kredytów bankowych na budownictwo i remonty, uzyskania przydziału materiałów budowlanych, o obowiązujących przepisach w sprawie sytuowania budynków na działce, o możliwości i warunkach nabycia materiałów w terenowych wytwórniach gotowych materiałów i prefabrykatów budowlanych oraz o warunkach wykonania przez te wytwórnie elementów budowlanych z materiałów dostarczonych przez budującego się, o warunkach wypożyczenia lub nabycia sprzętu i maszyn budowlanych itp.; afisze te jako przeznaczone dla ogółu ludności wiejskiej na terenie poszczególnych województw powinny być wydawane przez wojewódzkie zarządy architektoniczno-budowlane i wywieszane w miejscach widocznych i najczęściej odwiedzanych przez ludność wiejską (w gminnej spółdzielni, na poczcie, w gromadzkiej radzie narodowej, w domu ludowym, przy wejściu do sklepu wiejskiego itp.); informacje dotyczące zagadnień lokalnych poszczególnych powiatów powinny być wydawane przez powiatowe zarządy architektoniczno-budowlane.
- § 6. W celu prowadzenia poradnictwa i osiągnięcia w tej dziedzinie właściwych wyników konieczna jest gruntowna znajomość potrzeb budowlanych na terenie powiatu, środków potrzebnych do ich zaspokojenia, rozmieszczenia surowców miejscowych i możliwości wykorzystania ich do budowy, mocy produkcyjnej terenowych wytwórni materiałów budowlanych dla potrzeb wsi itp.
- § 7. W celu ułatwienia prowadzenia poradnictwa zaleca się:
- 1) prowadzenie ewidencji najbliższych terenowych wytwórni produkujących materiały, sprzęt i maszyny budowlane na potrzeby wsi — na podstawie własnej znajomości rzeczy i danych otrzymywanych z Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, ewidencji wyposażenia wypożyczalni sprzętu, źródeł nabycia surowców odpadkowych (zastępczych) itp.;
 - 2) skoordynowanie poradnictwa z innymi formami pomocy udzielanej budownictwu wiejskiemu bądź przez właściwe organy prezydiów rad narodowych, bądź przez inne instytucje lub organizacje w drodze nawiązania przez zarządy architektoniczno-budowlane ścisłej współpracy z tymi instytucjami i organizacjami.
- § 8. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. *St. Araszkiewicz*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Flotono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3.